

[Skatteministeren]

der kan være tale om en forskelsbehandling skattemæssigt mellem skatteydere, der har stabile indkomster, og skatteydere med stærkt svingende indkomster. De sidste er typisk erhvervsvirksomheder. Derfor er det en god og rigtig ting i skattelovgivningen at tilstræbe, at der skattemæssigt kan ske en vis udjævning for disse stærkt svingende indkomster.

Dette sigte ligger bag Fremskridtspartiets forslag, og dette sigte er regeringen for så vidt enig i. Det er netop det, der har været sigtet med den virksomhedsordning, som er etableret i medfør af aftalen om en skattereform. Virksomhedsordningen tager sigte på, at der skal være mulighed for selvstændige erhvervsdrivende for at overføre indkomst i gode år til en forholdsvis lempelig beskatning med efterfølgende mulighed for at tage af dette opsparede overskud og bruge det i år med en ringe indtjening.

Jeg vil godt knytte nogle bemærkninger til de enkelte forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat.

Det første, lovforslag nr. L 34, går som sagt ud på helt at ophæve ligningslovens § 28. Nu er dette begreb, ligningslovens § 28, jo efterhånden blevet et fast begreb i folkemunde, men det er i virkeligheden en teknisk meget indviklet regel. Hvis man skal forklare den lidt enkelt, kan man sige, at den skattepligtige indkomst forhøjes i en situation, hvor den skattepligtige indkomst er mindre end privatforbruget, og hvor privatforbruget overstiger en beløbsgrænse, der er fastsat i loven, og som i loven er ansat til godt 121.000 kr.

Forhøjelsen sker så ved, at afskrivningerne begrænses så meget, at indkomsten kommer op på et beløb, der svarer til privatforbruget. Man kunne vel også forklare reglen på den måde, at det ikke skal være muligt at afskrive sig ned under privatforbruget, i hvert fald ikke under visse nærmere omstændigheder.

Jeg vil godt sige, at regeringen bestemt ikke er nogen varm tilhænger af bestemmelsen om begrænsning af afskrivninger i ligningslovens § 28, og vi kunne også godt leve uden den regel. Så sent som i dette forår fik vi faktisk gennemført nogle fornuftige ændringer i samarbejde med skattereformpartierne, som indebar, at bestemmelsen blev tilpasset reglerne i skattereformenten. Ændringen medfører, at reglerne i § 28 nu principielt er afskaffet for de erhvervsdrivende,

der anvender virksomhedsordningen. Undtagelsen er de – forhåbentlig få – tilfælde, hvor underskud skal modregnes i anden indkomst. Fremover har reglen altså kun begrænset betydning.

Hvis der er et bredt ønske om det, er regeringen indstillet på at medvirke under udvalgsbehandling i en positiv ånd. Jeg må dog gøre opmærksom på, at ændringen af ligningslovens § 28 er skattereformstof. En fuldstændig ophævelse af bestemmelsen må altså forudsætte, at de øvrige skattereformpartier er enige i det.

Forslaget til lov om negativ indkomstskat går ud på, at en skatteyder i indtil 4 måneder efter udløbet af et indkomstår med underskud kan kræve, at underskuddet konverteres til en kontant udbetaling på 53 pct. af underskudsbeløbet. Skatteyderen vil også på et senere tidspunkt – men mod at betale et gebyr på 3.000 kr. – kunne kræve konvertering af underskud til et kontant udbetalingsbeløb.

Selv om lovforslaget efter sin formulering omfatter både lønmodtagere, selskaber og selvstændige erhvervsdrivende med personligt ejede virksomheder, får det vel navnlig betydning for de personligt ejede virksomheder.

Forslag til lov om tilbageførsel af underskud går ud på, at den skattepligtige i indtil 4 måneder efter udløbet af et indkomstår med underskud kan kræve, at underskuddet i stedet for at blive fremført til fradrag i senere års indkomst helt eller delvis kan modregnes i overskud i tidligere år. Den skattepligtige vil også på et senere tidspunkt – igen mod betaling af et gebyr på 3.000 kr. – kunne kræve tilbageførsel af underskud.

Regeringen har stor forståelse for de synspunkter, der ligger til grund også for disse forslag. Det er vores opfattelse, at der er problemer for virksomheder med stærkt svingende indkomster. Det kan forekomme lidt urimeligt, at underskud kun kan føres frem, men ikke tilbage, da det jo kan være ret tilfældigt, i hvilken rækkefølge en virksomhed har overskud eller underskud, og derfor kunne der være god grund til at overveje, hvordan disse ulemper kunne mindskes.

Men jeg vil i den forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom på, at virksomhedsordningen, der blev indført som led i skattereformenten, i meget vidt omfang tilgodeser de hensyn, som